

Elgaard: Da Rigsdagen i Maj Maaned midlertidigt, har man vel Lov til at sige, satte Stop for Stigning i Priser og Lønninger, var der paa en Række Omraader et andet Prisniveau her i Landet end det, vi har i Dag. Paa alle Fødevarergrupper er der sket en meget betydelig Prisstigning. Dette Lovforslag betyder ikke, at man vender tilbage til den automatiske Lønregulering, eller at man accepterer Kapløbet mellem Lønninger og Priser. Det betyder blot, at Lønarbejderne faar delvis Erstatning for den Prisstigning, der er sket fra Maj Maaned og til nu. Dette finder vi fra vor Side rimeligt og forsvarligt.

Jeg vil gerne sige, at jeg haaber, at Regeringen under Forberedelsen af den Lovgivning, der skal komme i den Rigsdagssamling, som begynder med Oktober Maaned, og som skal fastlægge det økonomiske Niveau i det danske Samfund for den kommende Tid, vil være opmærksom paa, at der er Befolkningsgrupper, der har samme eller endog mindre Indtægt end Lønarbejderne. Man kan imidlertid komme de vanskeligt stillede Dele af Befolkningen til Hjælp paa mere end een Maade. Dette Lovforslag anviser den ene Maade, men man kan ogsaa komme Befolkningen til Hjælp paa den Maade, at man tilrettelægger de Reforme, der skal gennemføres, saaledes, at man letter Byrderne for Befolkningen, hvorved den lettere kan komme igennem den trange Tid, vi oplever.

Vi kan altsaa anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Fremme.

Ole Bjørn Kraft: Da Loven om Pristalsreguleringen i Maj Maaned var til Behandling her i Folketinget, fremsatte jeg paa mit Partis Vegne nogle principielle Betragtninger i Tilknytning til Forslagets Bestemmelser om Pristallets Bortfald. Disse Betragtningers Rigtighed er stadig gældende. Det maa nu som dengang være en væsentlig Opgave for Regeringen med alle til Raadighed staaende Midler at søge at modvirke Tendensen til en Fortsættelse af „Skruen uden Ende“ med den stadige Vekslen og Paavirkning mellem Lønninger og Priser. Den inflatoriske Fare, som en saadan Udvikling med stadig voksende Lønninger og Priser medfører, er en Ulykke ikke blot samfundsøkonomisk, men ogsaa og maaske mest for de Arbejdere, der tilsyneladende hjælpes gennem de stigende Lønninger, og som dog i Virkeligheden ikke faar Lønnens Realværdi forøget eller dens Købekraft ændret, men som tværtimod løber en Risiko for at faa deres Fortjenst-

muligheder formindsket ved den Arbejdsløshed, der er en uundgaelig Følge af, at Produktionen bliver lammet, ved at Forbindelsen mellem Lønniveauet og Landets økonomiske Evne bliver brudt. Ved Gennemførelsen af Bestemmelsen om Pristallets Bortfald var det en Forudsætning, at alle Kræfter skulde sættes ind for til Lønstoppet at knytte et Prisstop. Regeringens Bestræbelser har ogsaa været rettet herimod, og paa en Række Omraader er der opnaaet anerkendelsesværdige Resultater. (*Aksel Larsen:* Hvilke?). F. Eks. Mælken og nu Brødet. Men de særlige økonomiske Vilkaar, vi er underkastet, og Konsekvenserne heraf har uundgaeligt medført, at der ikke mindst med Hensyn til de nødvendige Levnedsmidler har fundet en meget stærk Prisstigning Sted. Det vil ikke kunne nægtes, at der derved er sket et Brud paa de Forudsætninger, under hvilke Lønforholdene i Maj Maaned blev ordnet, og hertil maa man jo føje, at Arbejdsvilkaarenes Vanskelighed og de deraf nødvendiggjorte Foranstaltninger, først og fremmest Arbejdsfordelingsloven, har medført, at et meget stort Antal Arbejdere ikke har kunnet holde den fastsatte Lønstandard, saaledes at der har fundet en reel Lønnedgang Sted, samtidig med at Lønnens Købekraft er mindre. En Tilbagevenden til en Pristalsregulering vilde kun tilsyneladende bøde herpaa. I Virkeligheden vilde den i Løbet af en kortere Tid yderligere forværre Tilstanden, og et Lovforslag herom vilde mit Parti da heller ikke kunne yde Støtte. Det foreliggende Forslag ser vi ikke som Udtryk for et Ønske herom, men betragter det som en mindre Ændring i det Grundlag, hvorpaa Pristalsreguleringens Bortfald hviler. Men selv om dette altsaa er Tilfældet, er det ikke uden Ængstelse for Virkningerne af Loven, at vi kan yde vor Medvirken til dens Behandling og eventuelle Gennemførelse. Ogsaa den for den enkelte Arbejderløn beskedne Forøgelse, der finder Sted, vil for den samlede Produktion betyde en ikke ringe Øgelse af Produktionens Omkostninger og dermed øge Faren for en yderligere Prisstigning.

Naar vi ikke vil modsætte os Lovforslaget, er det under den Forudsætning, at Regeringen fortsat vil sætte alle Kræfter ind, hvor det overhovedet er muligt, for at standse Prisernes Vækst og derved ikke blot række Lønarbejderne, men hele Befolkningen og ikke mindst den vanskeligt stillede Middelstand en hjælpende Haand. Man kan ved Behandlingen af denne Sag ikke se bort